

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Reorganizarea învățământului teologic

Am anunțat cetitorilor noștri cu mare bucurie că în sfârșit Academiiile noastre teologice li s'a recunoscut, printr'un Decret-lege recent, dreptul să dea licență deplin echivalentă cu a absolvenților Facultăților de teologie.

S'a dus împotriva acestei juste revendicări o luptă îndelungată din partea unor persoane cari nu voiau să recunoască nici un merit și nici o valoare acestor Academii. Dar până la sfârșit tot a biruit adevărul. Principiile sănatoase conștințite în Decretul-lege din 18 Mai c. erau susținute de întregul Sfânt Sinod al Bisericii noastre, care acceptase deplin sănătosul punct de vedere al I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae. Adversarii Academiiilor, cari nu voiau să audă de adevărul axiomatic că teologia e o funcție a Bisericii — cei puțin în ortodoxie — găseau aliați în Ministerul Educației Naționale și în Parlament, unde se găseau firește totdeauna persoane cari nu știau că nu poți exercita în creștinism funcția învățătoarească decât ca o slujbă a Bisericii. S'a întâmplat însă în timpul din urmă că Ministerul Educației Naționale s'a încreștinat din voia M. Sale Regelui. Un ierarh al Bisericii, P. S. Nicolae Colan, a fost chemat să păstorească și școala neamului, așa cum a fost în înțeleptul nostru trecut. Ca într'o epocă șaguniană reînviată, școala a încăput sub diriguire bisericească. Iar Parlamentul miilor de opinii cari niciodată nu voiau să se pună de acord, a luat o mai îndelungată vacanță.

Astfel s'a putut înfăptui o lege sănătoasă, cerută de ființa Bisericii și de interesele ei, iar inclusiv chiar de interesele bine pricepute ale neamului și ale Statului. Când Statul caută pentru întreg învățământul său autoritatea și competența Bisericii, se mai putea spune — cum din păcate s'a spus chiar de unii reprezentanți ai învățământului teologic superior — că Biserica nu e în stare să îndrume cum trebuie propovăduirea mai înaltă a însăși doctrinei sale, formarea preoților săi?

(Să nu insistăm asupra blasfemiei acesteia. E îngrozitor să spui că o Biserică nu e în stare să formeze nici preoții ei. Cum mai poți să crezi atunci că poate să convertească sufletele?)

Prin Decretul-lege de care vorbim, s'a conștințit principiul irefutabil că Biserica este autoritatea proprie în materie de învățământ teologic. Academiiile sunt lăsate cu totul sub conducerea ierarhică, iar în rostul Facultăților Sf. Sinod primește un însemnat rol prin aceea că un delegat al său prezidează consiliul și comisiunile cari recrutează pe noii profesori.

Academiiile teologice, școlile teologice ale Bisericii, respectiv absol-

venții lor, se vor bucura de aci înainte de prestigiu și de drepturi egale cu Facultățile. Acestea din urmă au în plus numai dreptul de-a acorda doctoratul. După doctorat însă umblă puțini tineri. Numai cei deosebit de dotați, cari sunt chemați în locurile de înaltă conducere a Bisericii și în învățământul teologic superior. Era și firesc să fie demult așa. Era nedreaptă inegalitatea de până acum între preoții diferitelor provincii și nu era de natură să întărească frățietatea între preoți divizarea lor în două categorii dintre cari una se socotea superioară, iar cealaltă nedreptățită și umilită fără motiv, odată ce cu toții învățau același număr de ani și aceleași lucruri.

Faptul că viitorii absolvenți ai Academiiilor teologice vor trebui să dea examenul de licență pe baza unei teze serioase întocmită după consultarea unei bibliografii mai bogate, va aduce o intensificare a preocupărilor teologice în viața preoțimii. Obișnuindu-se să desvoalte într'o expunere mai întinsă și mai argumentată un subiect teologic și să cerceteze în legătură cu el cât mai multe cărți, viitorii preoți ne mai având teama debutului literar, vor folosi mai des în misiunea lor și arma condeiului. Se vor îngriji astfel mai mult de sporirea bibliotecii. În general biblioteca, bogat înzestrată, pe lângă fiecare Academie și în alte centre bisericești, va deveni un loc cu mult mai frecventat și o necesitate adânc simțită.

Pentru aceste motive e necesar ca licența să nu se dea decât pe baza unor teze temeinic lucrate și nu pe baza unor simple examene orale. Rugăm Sf. Sinod să țină seama de acest lucru în Regulamentul pe care-l va întocmi (și dorim să-l vedem întocmit cât mai curând pentru a nu mai nedreptăți noi serii de absolvenți ai Academiiilor). Să nu prevadă numai pentru titlul de magistrul lucrarea în scris. Dealtfel ar fi de dorit ca examenul de magistrul să aibă în viitor seriozitatea actualului examen de doctorat, iar cel de doctorat să se înăsprească prin noi condiții pentru a nu banaliza aceste titluri printr'o prea mare mulțime de purtători. Magistrul și doctorul să fie elitele, învățații teologiei și ca atare nu pot fi pe toate cărările, cum sunt astăzi licențiații. Ar fi ridicul ca să vedem pe mai toți absolvenții Facultăților și Academiiilor purtând titlul pompos de magistrul, ca grad superior licențiatului. Desigur la recrutarea cateheților, a protopopilor, e bine să fie avuți întâi în vedere magistrii, dar să nu fie lege că licențiații n'au acces la aceste posturi, tocmai ca să nu se banalizeze titlul de magistrul trebuind să și-l dobândească prea mulți și pentru a nu deprecia titlul de licențiat în

teologie care are să se bucure de aceleași drepturi și de aceeași cinste și licența în alte ramuri științifice. Dacă un licențiat în litere poate fi profesor secundar, n'ar fi bine ca un licențiat în teologie să nu poată avea această calitate.

Mari avantagii pentru Biserică vor izvorî din dreptul ce-l dă noul Decret-lege fiecărei eparhii de-a avea câte un liceu seminarial sau câte o școală normală sub conducerea sa, fie prin înființare din nou, fie prin transformarea vechilor seminariilor — acolo unde au existat de acestea — sau a vre-unui liceu de stat din cuprinsul eparhiei. Prin această reformă Statul nostru predă o mare parte din învățământul secundar în grija Bisericii, recunoscându-i capacitatea de-a îndruma în spiritul cel mai sănătos formarea viitorilor intelectuali. Perspective din cele mai frumoase se deschid astfel pentru viitorul Bisericii. La orizont se ivește o Românie mai creștină. Cu 18 școli secundare sub conducere bisericească, plus cele vreo câteva ale Societății Femeilor Ortodoxe, cel puțin o treime din totalul acestor școli stă la dispoziția Bisericii pentru a crește intelectualitatea viitoare a Țării în duh creștin. Într'o vreme în care în Ardeal începea să se rărească falanga intelectualilor mireni, stâlpi ai Bisericii, această fericită reformă ne deschide zarea spre o nouă epocă de spiritualitate creștină ortodoxă.

Asupra Bisericii începe desigur încă din acest moment să apese un mare plus de răspundere. Ea va trebui să-și conducă aceste școli în așa fel ca ele să dea cel mai bun rod. Dacă generațiile viitoare vor manifesta un spirit indiferent față de creștinism, Biserica singură va fi de vină; nu va mai putea invoca nici o scuză.

Cea mai mare grijă a Bisericii va trebui să se îndrepte spre recrutarea profesorilor. Și credem că acești profesori numai atunci vor prezenta destule garanții de pedagogi în spirit creștin, când ei vor fi aleși dintre tinerii cari pe lângă studiile specialității lor au trecut și prin teologie. Biserica din Ardeal are în această materie experiența școlilor sale secundare confesionale cari au dat frumoase roade.

Și peste toate Biserica va trebui să se preocupe mai mult de formularea principiilor creștine de educație într'un sistem pedagogic adaptat sufletului contemporan, care are mai multe poveri și alte porniri decât cel dinainte de război. Un sistem pedagogic clar, efectiv, unitar în toată țara, împodobit atât cu un prestigiu inerent lui, cât și cu prestigiul unor impunători reprezentanți ai lui. Odată s'a întors sporită în amploare vremea unui Ioan Popescu, Petru Șpan etc. e necesar să vedem apărând și pe marii pedagogiei de stilul lor. Pentru că aceste școli vor trebui supravegiate și îndrumate de aproape, nu numai ca să se predea în ele diferitele materii conștiințios, ci și în spiritul unei pedagogii creștine.

Epoca șaguniană reînvie, cu toate răspunderile ei pentru Biserică, de astădată nu numai în Ardeal, ci pe tot pământul românesc. Biserica neamului capătă de lucru cu mult mai mult ca până acum. A trecut timpul când deabia găsea un moment liber în programul școlii și al vieții ca să facă să răsună grăbită și înghesuită predica ei. Peste grija restrânsă de partea strict religioasă a sufletelor, ea primește ogorul întins al creșterii integrale a tineretului.

Și suntem siguri că va ști ea să refacă încăodată sufletul neamului.

D. STĂNILOAE

Societatea misionară ortodoxă „Oastea Domnului“

Ziua I-a de Rusali, 12 Iunie:

Ora 6: Dimineața mai mulți duhovnici vor fi în catedrală și în capela mitropolitană pentru mărturisirea fratilor ei siniorilor.

Ora 9: Liturghie slujită de I. P. Sf. Mitropolit Nicolae cu mare sobor de preoți. Cuvântarea înalt Prea Sf. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului.

Impărțirea celor mărturisitori cu sfințele taine. Binecuvântarea credincioșilor din partea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae. Din catedrală, lumea ostașilor va trece în curtea Academiei teologice.

Ora 3—6: Adunarea frățească în sala festivă a Academiei teologice, unde fiecare grupare, reprezentată de Rusali la Sibiu, își va putea spune cuvântul.

Prezentarea darurilor de Rusali, cărțile nouă din biblioteca populară: „Veniți la Hristos“, apoi a talmăcirilor pâr. prot. Vasile Stoicane, a cărților fraților dela București.

Ora 9: În „Aula Academiei teologice“ va rula filmul cu Viața și Patimile Domnului nostru Isus Hristos.

Ziua a II-a de Rusali, 13 Iunie:

Ora 7—9: Mărturisirea celor sosiți Duminecă.

Ora 9: Sfânta liturghie, cu mare sobor de preoți, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae.

Ora 11¹/₂: În sala teatrului municipal, se ține adunarea sărbătorească a congresului.

Ora 12: În sala teatrului, se vor rosti cuvântările conducătorilor mișcării duhovnicești.

De data aceasta, se va prezenta congresului o dare de seamă specială din partea secretariatului Oștii, dându-se în același timp îndrumări potrivit Statutelor.

Va prezida adunarea I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului. Din vechii luptători va cuvânta I. P. C. Sa arhimandritul Iuliu Scriban din București, iubiții noștri frați I. Gr. Opreșan și Al. Lascavov-Moldovanu, Dr. Suciu-Sibianu din Brașov, pe P. C. Sa părintele Ioan Alexandrescu din Șarânga-Buzău, preoții I. Gafton și Gh. Paschia din București și alții după cum va îngădui timpul.

Ora 4 d. m.: Adunarea de despărțire a fraților.

Nr. 6604—1938.

Ziua Restaurației

Toată suflarea românească se închină cucernică în Ziua Eroilor pentru harul Proniei cerești, care a răsplătit jertfa pentru înălțarea în războiul întregirii neamului. Iar în Ziua Restaurației așternem cu suflăte înălțate la treptele Tronului Majestății Sale, Regelui Carol al II-lea omagiile noastre, rugând pe Dumnezeu să întindă brațul Său ocrotitor peste Rege și popor.

On. Cler e invitat ca în Ziua Restaurației să aducă prinosul binecuvântător sfințit noastre Bisericii și să-și dea întreg concursul la desfășurarea programei oficiale a serbărilor.

Sibiu, 1 Iunie 1938.

Consiliul Arhiepiscopesc

Ziua Eroilor

Ziua Înălțării Domnului a fost rânduită demult și pentru pomenirea Eroilor neamului. Nu se putea o dată mai potrivită ca aceasta pentru înălțarea sufletului nostru la eroismul acelor cari jertfindu-se pentru Țară, ar rămânea și astăzi neînfrâși fără sacrificiul Aceluia care călcând cu moartea pe moarte a dat sens înalt vieții omului și popoarelor.

Pe întregul cuprins al Țării se prăznuiește în această zi faptele de vitejie și eroism ale mucenicilor neamului cari și-au jertfit viața pe altarul existenței noastre naționale, lăsând generațiilor viitoare o moștenire atât de măreață. Mormintele lor se împodobesc iarăși frumos, iar dangătul clopotelor și fumul de tămâie însoțesc în înaltul cerului rugăciunile tuturor pentru sufletul eroilor.

Și în orașul de reședință a sfintei noastre mitropolii cinstirea memoriei eroilor a fost un prilej de închinare deosebită.

După sfânta Liturghie săvârșită în catedrala mitropolitană, s'a oficiat, la ora 11, de către P. S. Vasile înconjurat de un sobor de preoți, un parastas la cimitirul eroilor din Dumbravă, la care au luat parte toate școlile cu profesorii lor, unitățile militare și autoritățile civile.

La sfârșitul parastasului P. C. Păr. Colonel I. Dăncilă, preotul militar al Sibului, a rostit o frumoasă predică care a stors lacrimi auditorilor. Corul mixt al Școlii normale «A. Șaguna» sub conducerea părintelui protopop Timotei Popovici a executat mai multe cântece patriotice în care timp școlarii, publicul și soldații au preșerat pe morminte flori.

A urmat apoi în fața autorităților defilarea școlarelor și a unităților militare.

† Aurelia Goga

A murit o vrednică mamă. O ade-vărată Monica a neamului nostru. Mama cântărețului tristeții noastre, venerabila învățătoare din Râșinari, Aurelia Goga.

Nu s'a închis încă de tot mormântul fiului ei și colțul ierbii încă n'a dat a prinde, când altul nou se deschide ca să cuprindă în vecinica lui tăcere trupul sbuciumat al mamei sale. Moartea, care de atâtea ori o invitase, reușește acum s'o ducă pentru totdeauna din lumea celor vii. Ea moare la o etate de peste 80 ani, în casă streină, la Sibiu, în sanatoriu „Luther”.

A murit cu gândul la iubitul ei fiu Tavi pe care-l credea desigur tot în demnitate înaltă. Mama lui Octavian Goga n'a știut nimic de tragicul sfârșit al fiului său. A murit cu conștiința împăcată că a dat neamului un suflet mare de luptător naționalist.

Aurelia Goga era originară din Râșinari și se trăgea dintr-o veche familie de preoți. Tatăl său, Ioan Bratu, a fost preot în această comună. S'a născut în 1856 Oct. 2 și aducea în viață un suflet cald pentru tot ce poartă pecetea românească, pe care-l moștenise dela strămoși.

S'a căsătorit cu preotul Iosif Goga în 27 Ianuarie 1880, rămânând astfel în aceeași atmosferă de cîșlov și tîmâie în care a copilărit. În această atmosferă și-a plămădit odrasle. Octavian și Eugen Goga, două făclii ale neamului. A funcționat decenii întregi ca învățătoare la școala ortodoxă din această comună și a scos de sub mîna ei serii întregi de intelectuali și țărani luminați.

A luat parte sub regim maghiar la toate luptele naționale și a cunoscut ca nimeni alta lagărele și închisorile maghiare.

Acum trece dintre cei vii, după o viață întreagă de sbucium și se așază alături de părintele Iosif și fiul ei Eugen, în același istoric cimitir al Râșinarilor.

Mormântul cel mai proaspăt din acest cimitir, sălășluește pentru vecie o bună mamă și mare româncă, pe Aurelia Goga, octogenara cu plete albe, care s'a dat pe sine și întregul avut neamului.

Țara se închină cu smerenie în fața noului mormânt.

Dumnezeu s'o odihnească cu dreptii săi.

Congresul Societății ortodoxe naționale a femeilor s'a ținut la Galați în 22 Mai a. c., sub prezidenția P. S. Nifon episcop al Hușilor. Congresul a subliniat din nou opera binefăcătoare a societății pe terenul național, cultural și bisericesc, datorită în deosebi conducerii desfășurate de dna Alexandrina Cantacuzino, care în mijlocul aplauzelor unanime ale congresului este realesă de președintă a Societății.

Probleme-Recensii-Comentarii

Importanța crucii se recunoaște și în Germania de astăzi.

Sub numirea de «Europa» a apărut, zilele trecute, în editura Eckart, o lucrare datorită lui August Winnig.

Ideea fundamentală a lucrării culminează în constatarea că „obârșia Europei este mărturisirea crucii”. Unitatea Europei a întemeiat-o crucea; de aceea — zice autorul — n'avem să ne desfacem de cruce, căci ea este o misiune a noastră. Iar mai departe spune următoarele:

Mărturisirea crucii a transformat felurimea popoarelor, dintre Marea Nordului și Marea Mediterană, într-o unitate și comunitate care mai înainte nu existase. Fără această comunitate n'am avea o Europă. Crucea planează d'asupra continentului nostru, care numai sub acest semn poate să dăinuiească. Iese Europa de sub cruce, încetează de-a mai fi Europă, și nu știm ce se va alege din bătrânul continent, — probabil un amestec de popoare și state fără idee de unitate, fără valori comune, o societate din care a dispărut orice conștiință a unei misiuni comune și a unei răspunderi mai înalte. Aceasta este prăpastia spre care se clatină Europa. Orce operă omenească izvoarește: sau din frica de Dumnezeu, sau din răsvrătire împotriva Lui. În exemplul Rusiei nu se arată o desăvârșită răsvrătire în contra celui atotputernic, ni se arată pilda acnea pusă în slujba răului iar pilda aceasta se înalță în fața Europei, ca să vedem și să știm ce se poate întâmpla.

Dumnezeu ni-a trimis crucea. Nu cunoaștem voința lui Dumnezeu, dar știm că nu putem săvârși nimic împotriva voinței Sale. Dacă voința lui Dumnezeu ar fi să ne ia crucea, facă-se voia Lui. Noi nu putem ști; știm numai ce s'ar petrece în Europa, și știm că nu trebuie să ne lăsăm de cruce, pentru că ea este misiunea noastră. Și misiunea este totul. (Lucrarea lui A. Winnig are însemnătate nu numai pentru germani, cătră cari se adresează în deosebi, ci și pentru ceilalți europeni).

Săptămâna străjerilor. Prima zi, 1 Iunie, a fost închinată satului sau orașului: străjerimea a săvârșit sau a inițiat diferite lucrări de valoare pentru viața ce o așteaptă.

În 2 Iunie străjerii țării au cinstit, cum se cuvine, pe martirii neamului. Crucile și monumentele eroilor s'au împodobit cu flori și lumini de cînde.

Ziua de 3 Iunie a fost a solidarității naționale și sociale. S'au strâns fonduri pentru Avionul Străzii Țării.

4 Iunie a fost rezervat sănătății și voioșiei, executându-se programele educației fizice.

Duminecă, 5 Iunie, e ziua consacrată grijii de suflet: străjerimea se reunește și se îndreaptă cucernică spre fântâna darurilor sufletești. În sf. biserică străjerii dau răspunsurile liturghiei. E zi de suflătească întremare.

Urmează 6 Iunie, ca ziua disciplinei și ordinii. Străjerimea se pregătește pentru a primi sărbătoarea cea mare a tineretului.

În 7 Iunie străjerii și străjerele așteaptă premiile hărniciei lor ca o generație crescute în cultul muncii, a dragostei de țară și Rege.

Ziua de 8 Iunie este închinată Suvranului, Marelui străjer al țării și Supremului comandant al străjerimii. Din suflăte neprihănite se va înălța altar de slavă Conducătorului iubit al destinelor noastre naționale, M. Sale Regelui Carol II, aclamatoe de străjerimi alături de cele 20 milioane de români ai patriei întregite pe vecie sub acelaș sceptru regal.

Merinde pentru sufletele credincioase. — Predici la toate Duminicile anului bisericesc de Dr. Andrei Buzdug, prof. la Academia teologică ort. rom. din Cluj. Tipogr. eparh. Cluj, 1938. 244 pag. 100 Lei.

Sub titlul sugestiv de mai sus p. prof. Buzdug — dela Cluj — și-a publicat, într-o nouă ediție, revăzută și complectată, frumosul mănunchi de predici pentru toate Duminicile anului bisericesc.

Cartea cuprinde un bogat și bine prelucrat material de predici, în cari găsim expuse aproape toate principiile de credință și morală după cari trebuie să se călăuzească un adevărat creștin.

P. C. alcătuitor își întărește toate afirmațiile cuilde decorative luate din viața practică și cu citate din sf. Scriptură și sf. Tradiție.

Scrise într-o limbă curgătoare și ușoară, aceste predici conțin bune povești și îndemnuri pastorale și, ieșite din inimă, și ajutate de avântul retoric, sunt potrivite a pătrunde iarăși în inima ascultătorilor.

Cartea p. prof. Buzdug e binevenită în viața noastră pastorală, pentru că datorită a predica se simte mai

sufletele acestea pierdute pentru totdeauna?

Altul e însă profilul spiritual al oamenilor cari nu l-au uitat cu totul pe Dumnezeu, nu s'au lepădat cu totul de El, nu l-au izgonit definitiv din sufletele lor, dar nu mai trăiesc credința așa cum au trăit-o cândva. Deși viața lor sufletească este întunecată de pulberea grijilor materiale, deși sunt prinși ca într-o carapace în sfera unor preocupări exclusiv terestre, ei continuă totuși să se numească creștini și să salveze aparențele. Deși viața lor sufletească stagnează, nu mai înregistrează nici-o performanță mai adâncă și se vedește a fi extrem de deficitară uneori, ei n'au lăsat să se stingă cu totul cîndela credinței din sufletele lor. Ei au crezut odată profund. Ei l-au cunoscut, l-au iubit și s'au rugat odată lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu din sufletele lor de azi, e o vagă reminiscență din copilărie, e un Dumnezeu hibrid și decorativ. În aria vieții lor spirituale e multă apatie, mult indiferență, o jalnică placiditate. Ei mai stau din când în când de vorbă cu Infinitul, cu Creatorul lumii și al vieții lor, cu ei înșiși și cu moartea. Dar sufletele lor sunt dezacordate și nu mai posedă împletirea aceia simfonică de gânduri curate și simțăminte de evlavie, sunt roase progresiv de cancerul păcatelor, nu mai trăiesc fiorul vieții lor spirituale de altă dată. Volumul mic al sufletelor lor ne do-

vedește că ei sunt tributarii pământului. Pământul acesta, în care totul e goană nebulă după plăceri ieftine și de suprafață, în care se cheltuesc energii impresionante în agonisire de bunuri materiale, le-a întunecat ochii sufletului atât de tare încât nu mai au privirea slobodă și abia mai pot întrezări lumina neapusă a cerului. I-a orbit într-o măsură așa de mare încât nu mai acordă nici o importanță problemelor religioase. Lumea, cu fresca ei întinsă și ispititoare de deșertăciuni, le-a coborât viața pe un plan de mediocritate, de vulgaritate și periferie, pe planul anost și banal al vieții externe. Au dat la fund idealurile frumoase de viață, ca să adere la idealuri efemere și deșarte. Nu-i mai interesează sufletul decât ca ceva neglijabil, în treacăt. Se jenează să-și ridice pălăria când trec pe dinaintea sfinților locașuri de închinare, dar se revoltă dacă le spu că nu mai sunt creștini. Nu există oare o mare doză de perfidie în sufletele acestor oameni, chiar dacă nu sunt înfodați în mod iremediabil în solda diavolului? Căci a continua să mergi din an în Paști la biserică ca să iai parte la misterul liturgic ce se săvârșește pe masa sfântului altar cu aceeași curiozitate și superficială simțire religioasă cu care te duci, bunăoară, la cinematograful să vezi patimile Mântuitorului pe ecran, încadrate în jurnalul

* FOIȘOARA *

Din pervazul veșniciei

— Unde ești copilărie? —

Există în lume o seamă de oameni cari, rupând puntea mântuitoare dintre ei și Dumnezeu, au așezat în locul ei, prin faptele și prin voința lor, un zid de ireducibilă adversitate, o barieră temerară. Neînsemnată la început, această barieră a devenit cu timpul insurmontabilă. A te ridica împotriva acestor oameni, pe tărâmul ideologic, cu scopul să-i readuci în făgașul spiritual pe care l-au avut odată înseamnă pierdere de vreme și o zadarnică irosire de puteri. Timidă sau incendiară, oricum ar fi încrucișarea ta de sabie pe terenul discuțiilor teoretice cu oamenii aceștia, oricât ar fi de puternică și de limpede argumentarea ta, oricât ar fi de concludentă și de revelatoare dovezile aduse în sprijinul afirmațiilor tale, ei rămân inflexibili pe linia rătăcirii lor și nu capitulează cu nici un preț în fața adevărului biruitor pe care li-l așterni sub ochi. Continuă să spună cu emfază și cinism că nu este Dumnezeu, că Sfânta Scriptură e o vestă și abilă operă de mistică a ființei omenești, că dincolo de aparențe, în zona

suprareală, nu se poate vedea decât iluzia, sau nimic. Neîncovoiați ca o piatră, ei nu cedează nici un pas din lotul necredinței lor, nici chiar atunci când făcând o aplicare concretă a maximei lui Pascal care decretează că „inima își are rațiunile ei, pe care rațiunea nu le cunoaște” și abandonând metoda inoperantă a convingerii logice, le vorbești pe ton evocator și calm despre un ceaslov îngălbenit de colbul vremii, aruncat undeva într-o fîrdă discredetă și ascunsă a casei, un ceaslov pe care nu l-au mai deschis demult, din care nu s'au mai rugat demult, pe care au plâns odată, pe care l-au uitat de mult. Ei nu mai întind acum mîna cucernică spre această carte de rugăciuni, reconfortantă și dătoare de viață duhovnicească, n'o mai caută înfrigați și cu setea de a se odihni în văile umbroase ale veșniciei, fiindcă nu mai cred deloc în Dumnezeu și fiindcă, părăsindu-l se că pot defini Infinitul și sesiza înesurabilul cu mîntea lor îndrăznească și imperfectă, s'au emancipat ostentativ de sub tutela divină, apucând calea unei totale apostazii, oprindu-și chiar inima să mai bată pentru Dumnezeu. După definiția Scripturii, ei sunt „fiii pierzării”. Ce patetic apare cuvântul evanghelistului, față de fiii aceștia ai pierzaniei, când proclamă că Isus Hristos a venit pe pământ să mântuiască pe „cei pierduți”. Să rămână oare

ales astăzi — după război — când curente multe rătăcesc pe pământul scumpei noastre patrii, găesc setea religioasă a neamului nostru și ne smulg astfel de lângă noi, cu multă ușurință, pe frații noștri de sânge și credință".

Predicatorii vor afla îndrumări bune, folositoare și corecte, având într-nsa un bun povătuitor. Orice slujitor harnic și conștiincios al altarului, o va întrebuința pentru zidirea sufletească a păstoriților săi. — Pr. Ioan Ilie.

*

Credincioșii parohiei Căpâlna, prop. Orăștie în acest an au fost învredniciți de sărbătorile „Invierii Domnului” a trăit clipe de înălțare și reculegere sufletească.

Serviciile divine, săvârșite cu multă evlavie au fost rând pe rând împodobite cu perlele cuvântărilor rostite la aceste sărbători.

Pastorală I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, citită în prima zi de Paști, a stărnit în sufletele credincioșilor dorul după o viață nouă și adevărat creștinească.

O fericită împrejurare ni-a dat raul prilej de a avea în mijlocul nostru pe neobositul luptător pe câmpul de luptă a vieții noastre naționale și creștinești dl Aron Damian, directorul liceului „Aurel Vlaicu” și președintele F. O. R-ului din Orăștie, care pe lângă participare la toate serviciile divine, a rostit o frumoasă cuvântare.

Credincioșii profund emoționați de argumentele plastice aduse pentru documentarea Invierii Domnului, au fost adânc mișcați de cuvântul rostit de Domnia Sa.

Socotim, că această colaborare, în ogorul misionarismului creștin din partea dlui director Aron Damian este un ajutor prețios pentru biserică și pentru sufletul poporului, care și-a făurit cu acest prilej convingerea, că și elita intelectualilor societății românești trăiește într-un cadru de îndatoriri sufletești neînfrânate și în perspectiva unui ideal ce tinde spre dumnezeire. — Pr. V. D.

*

Altă orientare. Neamul nostru se găsește, fără îndoială, la o răscruce a istoriei sale.

Până la 1918 truda românilor, ca neam, a fost îndreptată spre un ideal, cum s'ar zice exterior: asigurarea configurației noastre geografice și naționale, realizată prin războiul cel mare.

Acum, idealul nostru are să fie unul de interiorizare, știut fiind că valoarea unui neam depinde de ceea ce poate realiza în ordinea sufletească și

de nivelul spiritual înalt la care reușește să se ridice.

Dacă veacul trecut a fost al legității popoarelor ca suveranități naționale, secolul nostru este veacul selecționării popoarelor în lupta pentru integrarea în eternitatea istorică.

Deaceea un duh de înnoire străbate prin inima întregii Europe. În acest nou ritm și sens de dezvoltare istorică avem să ne străduim a crea o spiritualitate specific românească, pe care s'o oferim ca o prețioasă cărămidă la zidirea panteonului culturii umane.

Suntem și noi, românii, fără îndoială, pe un drum nou. Prefacerile nu vor veni, însă dintr-o dată. Neamul nostru trece printr-o stare de criză sufletească: istovit de efortul, depus pentru realizarea idealului integrității naționale, — este în căutarea unui ideal nou și superior. Deaceea anii de după război au fost împovărați de o atmosferă desorientată împreună cu o permanentă agitare. Azi, când începem să ne desbarăm de această stare, avem nevoie de o sănătoasă orientare.

Ținta trebuie să fie: *Aprofundarea și valorificarea substanței românești*, cum a determinat-o un înalt chiriarh al bisericii noastre prin cuvintele: «*Ortodoxie și națiune sunt cele două componente ale substanței românești*».

Turnarea și dăltuirea sufletului românesc după modelul pe care ni-l indică aceste două componente preamărită de Dumnezeu și încadrarea în veșnicia istorică, prin specificul nostru ortodox și național. — Aceasta este catehismul spiritualității românești și sensul vieții noastre de creștini și români.

Pentruca acest ideal să prindă înfructurare, avem să ne fixăm în conștiință sensul vieții celei adevărat creștine.

Planul de lucrare al Bisericii pleacă de pe pământ și tinde spre eternitate. Biserica își însușește elementele omenești pe care, înglobându-le, le transformă și spiritualizează. Viața insului pornește de pe pământ și se desăvârșește deplin în eternitate. Sufletul uman s'a desprins din cer și numai în patria cerească își va găsi odihna și liniștea, când se va întoarce acolo.

O acțiune de încreștinare trebuie să înceapă cu inima omului. Ea trebuie întâi de toate inobilată și îndumnezeită. Niciind, ca azi n'a fost mai imperativă ascultarea și urmarea chemării sf. Apostol Paul: «*Lărgiți-vă și voi inimile voastre*» (2 Cor. 6, 13), care ne îndeamnă a ne lărgi dimensiunile interioare, pentru a încăpea în ele din plin viața în duhovnicia creștină.

Pentru aceasta-i nevoie de o lăr-

gire în adâncime, de o adâncire lăuntrică, în care sufletul, desprins de lume pentru câțiva timp, se învinge pe sine însuși, pentruca după aceea să vină iarăși în mijlocul lumii, plin de sfințenie, ca să încredințeze pe alții.

Să tindem a deveni, o lumină de viață creștină, care să încălzească și sufletele din jurul nostru, spre a le putea cuceri pentru Hristos. Așa ne vom asigura ca neamul locului sub soare și vom dobândi cununa neveștejită a fericirii celei veșnice... — C. I. Sârbu.

Nr. 5711—1938.

Concurs

La Școala normală ortodoxă „Andrei Șaguna” din Sibiu sunt vacante, cu începerea anului școlar 1938—39 următoarele catedre:

A) Secția de băeți:

1. Catedra de științe pedagogice;
2. Catedra de limba franceză;
3. Catedra de științe fizico-chimice;
4. Catedra de științe agricole;
5. Catedra de muzică.

B) Secția de fete:

1. Catedra de religie cu complectare de cântare bisericească la secția de băeți;
2. Catedra de științe pedagogice;
3. Catedra de limba franceză;
4. Catedra de lucru și țesut.

Candidații și candidatele cari ar dori să ocupe vreuna din aceste catedre, vor înainta *Consiliului arhiepiscopiei ortodoxe din Sibiu* cel mult până la 15 Iulie c.r. cerere împreună cu actele de naștere, de botez și de studii.

La numire se va da preferință, pe lângă studiile de specialitate, candidaților cu studii teologice superioare.

Sibiu, din ședința secției culturale, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 17 Maiu 1938.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 5862—1938 Școl.

Concurs

La liceul ortodox român „Andrei Șaguna” din Brașov sunt vacante următoarele catedre:

1. Catedra Nr. 1 — Religia,
2. " " 3 — Română,
3. " " 4 — Română,
4. " " 13 — Filosofie-Drept,
5. " " 16 — Matem.-Fiz.-Chimice.

Ceice doresc a ocupa vreuna din ele, își vor înainta cererile la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu până la cel mai târziu 30 Iunie 1938. La cerere se va anexa în copie diploma de bacalaureat, diploma de licență, certificatul de absolvire al seminarului pedagogic universitar, diploma de capacitate și extrasul de botez.

Candidații trebuie să fie de religie ortodoxă, cu preferință absolvenți ai unei școli superioare de teologie.

Sibiu, din ședința secției culturale dela 17 Maiu 1938.

Consiliul arhiepiscopesc

— Evanghelia nefiind dela oameni —, a dinamizat o lume întreagă cu hambarul ei duhovnicesc. Aici la umbra tristă a zidurilor, departe de câmpurile și pădurile mele dragi, ori de câte ori vreau să mă eliberez din chingile tiranice ale cotidianului, mă cufund în lectura acestei cărți pe care o citesc cu aceeași inepuizabilă sete, și fără să fie împedecată de structura lor sufletească divergentă, și ortodoxii, și catolicii. Mă duceam să caut un loc mai retras și liniștit, într-o grădină publică și citind din cartea lui Thomas de Kempis, să respir aerul primăverii și mirosul liliacului înflorit. Prietinel meu a rămas mirat, chiar contrariat, când m'a văzut cu cartea aceasta în mână. A clătinat apoi din cap în semn de mare compătimire și mi-a pus această întrebare: Spune-mi, ești sectar, sau ai prea multă vreme de pierdut? Nici una, nici alta, i-am răspuns eu. Și, crede-mă, nu sunt nici bigot, nici nu mă tem de Dumnezeu din ignoranță. Vreau, pur și simplu, să fiu un creștin adevărat, chiar dacă nu pot trăi în lanțurile unei severe asceze, cum a făcut prezumtivul autor al acestei cărți. Vreau să fiu creștin cu o credință vie și activă. Și chiar dacă nu pot depăși rigorile măsurii mele omenești, — precum frumoasa Cătălină din Luceafărul lui Eminescu nu putea să se ridice în sferile absolutului —, să mă înalț mai sus de țărâna asta care

INFORMAȚIUNI

Marea frescă dela Ateneul Român din București s'a desvelit de curând în mijlocul unei înălțătoare festivități onorate cu prezența Suveranului, a Marelui Voevod Mihai, și a ilustrilor demnitari ai țării. Fresca ce înconjoară incinta Ateneului este opera artistului pictor Costin Petrescu și cuprinde în imagini toată istoria neamului nostru, dela împăratul Traian până la domnia M. Sale Regelui Carol II. Un nesfârșit și de episoade, din viața noastră națională și biserică, se desfășoară în această splendidă frescă dela Ateneu, despre care a rostit dl profesor Dr. C. Angelescu, consilier regal, un luminos discurs cu ocazia desvelirii.

Aplicarea pedepsei cu moarte.

„Monitorul Oficial” publică jurnalul Consiliului de miniștri prin care se introduce pedeapsa cu moarte: pentru atentate contra Suveranului, membrilor Familiei Regale, șefii statelor străine, și demnitarii statului, din mobile în legătură cu exercițiul funcțiilor ce le sunt încredințate, precum și în cazurile de *tâlhărie cu omor* și *asasinat politic*. Aceste dispozițiuni sunt valabile pe un termen de un an.

Întâlnire colegială. În anul acesta se împlinește o jumătate de secol, de când o serie de absolvenți ai Seminarului teologic „Andreian” din Sibiu, am intrat în viață muncind în ogorul Domnului, fiecare unde i s'a rânduit. Deoarece în acest lung interval de timp nu am avut nici o întâlnire colegială, subsemnatul am aflat de bine, ca acum când am împlinit 50 ani dela absolvire, să convoc la o întâlnire frățească pe toți colegii și prietenii cu cari în anul 1888 am încheiat cursurile teologice. Prin aceasta deci sunt convocați absolvenții Seminarului teologic „Andreian” din anul 1888 — cari mai sunt în viață, — să participe la întrunirea colegială în ziua de 14 Iunie a. c. (a 3-a zi de Rusali) la Sibiu, în centrul Mitropoliei noastre. Întâlnirea va fi în catedrala ortodoxă română la slujba sfintei Liturghii. — Poiana-Sibiului, 26 Mai 1938: Pr. Nicolae Dobrotă.

Convenire colegială. Din încredințarea colegilor din părțile Brașovului ne permitem să invităm cu frățescă dragoste pe toți iubiiții noștri colegi, cari împreună cu noi au absolvat acum 30 de ani, în Iunie anul 1908, cursul Seminarului teologic andreian din Sibiu, la prima și poate ultima convenire colegială a noastră, pe ziua de 29 Iunie 1938 în Sibiu. În pragul bătrâneții, vom câștiga în puține clipe, cât vom putea fi împreună încă-odată, noi îndemnuri de viață și muncă. Veniți cu toții cu soțiile voastre. Întâlnirea în presară, ora 8, la Academia teologică. — Dr. Petru C. Debu, paroh, Brașovul-Vechi, — Pr. Ioan Ludu, paroh. Prejmer-Brașov.

de actualități și Silly Symphonies sau Mickey Mouse a lui Walt Disney, înseamnă, fără îndoială, a fi culpabil de o mare prefăcătorie. Nu e oare creștin de ceremonie și mecanic acela care nu intră în casa Domnului sub impulsul năvalnic al unei necesități interioare, ci doar așa de formă, sau pentru ochii lumii? Nu e oare creștin convențional și fictiv acela care iese din aceeași casă de închinare a Domnului, grăbit și impasibil, în loc să părească locașul sfânt a lui Dumnezeu, cu sufletul transfigurat și odihnit, ca unul care a descoperit acolo în interiorul bisericii, sub imperiul unei iluminări spontane și prompte, lucrurile cari singure pot da pace omului pe pământ? Nu se pune oare cucoana aristocrată, pentru care conștiința nefiind un instrument de prea mare tortură lăuntrică, își trimite servitoarea la biserică să aprindă o luminare în locul ei, în ipostaza ridicolă a unei creștine de carnaval, o creștină care își inchipue că substituie ei înaintea Mântuitorului printr-o terță persoană ar putea fi luată în seamă, care are naivitatea să creadă că instituția juridică a mandatului, înfructurată într-o slujnică nevinovată, ar putea avea eficacitate în fața lui Dumnezeu? O preocupă oare într-adevăr pe această doamnă mântuirea sufletului mai serios decât propria ei siluetă, sau o rochie de sezon? Eu nu cred

că da. Semnalează cazul acesta, fiindcă e foarte frecvent în lumea cetădenilor mai ales, în lumea acelor cari se dispensează de o participare activă și continuă la viața bisericii, crezând că e suficient dacă ești înregistrat sub rubrica „creștin” în proto-coalele de stare civilă, eventual să fii împărțit în ceasul morții cu sfânta taină a cuminicăturii, pentru a-ți putea valorifica drepturile în fața tronului lui Dumnezeu, la judecata de apoi. E oare creștin autentic acela care citește Biblia ca pe un simplu divertisment, între lectura unui cotidian și aceea a unui roman de senzații, în loc să o citească cu setea nemărginită de a găsi în ea adevărul din urmă și potolire deplină pentru rănilor sufletului? Cazurile sunt infinite. Imi îngădui să ilustrez această mentalitate a creștinului de suprafață și superficial, cu o întâmplare personală, tipică și elocventă și aceasta. Un prieten vechiu, doctor în filosofie, m'a întâlnit într-o zi pe stradă cu o carte de zidire sufletească în mână. Era celebra operă de învățătură creștină „Urmarea lui Hristos”, atribuită catolicului Thomas de Kempis. Extraordinar de captivantă, de instructivă, veche de câteva secole și totuși pururi nouă, scrisă fără obișnuita tonalitate catolică, această carte despre care Fontenelle a spus că este cea mai frumoasă lucrare care a putut să iasă din mâna oamenilor

ne spurcă. Să fiu o fântână arteziană, din care să țâșnească gânduri bune și sentimente luminoase. De ce m'ai luat drept sectar? Crezi că numai sectarii se interesează mai de aproape de problemele religioase? Așa credeam, spuse interlocutorul meu. Credeam că e destul dacă nu conțesti că dintre toate mormintele din lume, unul singur e gol, acela al Domnului. Credeam că e destul dacă ai o credință teoretică, abstractă, o credință lipsită de balastul obligațiilor concrete. Specialitatea mea, filosofia, care se cam învrăbește cu religia, nu mi-a cerut sacrificarea acestei credințe teoretice. Se cere unui creștin mai mult decât atât? — Firește că da, am răspuns eu, despărțindu-mă cu tristețe de acest smochin neroditor. Mi s'a păcut că văd atunci, pășind în urma prietinelui meu, toată mulțimea aceea mare de credincioși pentru care creștinismul este ceva cu totul secundar în viață, nu o fecundă, o supremă trăire lăuntrică. E cortelul sufletelor cari agonizează... Dar sufletele acestea nu sunt pierdute definitiv. Undeva în adâncurile lor mai stăruie, ca o creangă de cireș înflorit, ca o poveste plină de nespuse vrajă, ca o muzică cerească, mai stăruie încă fărăna aceea de credință pe care în dimineața vieții lor — o, și numai o dimineață e în viața omului — le-a sădit-o dela mama lor. Mama s'a dus poate în lumea dreptilor

Di Dr. Mircea Suciu-Sibianu va da sfaturi medicale gratuite la toți frații, veniți la Sibiu la congresul anual al *Oștii Domnului*. Aceste consultațiuni medicale se vor da între ora 15—17, (adecă dela 3—5 după amiază) în infirmeria Academiei teologice, a doua zi de Rusalii.

Cerc preoțesc. În 29 Mai a. c. au ținut preoții cercului *Viștea de jos*, tractul *Avrig*, conferință în parohia *Viștea superioară*. La ora 11^{1/2} s'a săvârșit sf. maslu, apoi preoții au luat parte la sfințirea și ridicarea pavilionului stolu-lui de străjeri ai școalei primare din loc. Aci a vorbit p. *Voineag*, pornind dela vorbele Mântuitorului: „Lăsați copiii să vină la Mine”... În conferința in-timă, p. *Măneacă*, din Ucea de jos, ni-a arătat: *Datoria preotului în clipa de față*. A urmat o serie de constatări de pastorație, pe urma celor văzute la cre-dincioșii parohiilor *Viștea de jos* și *Feldioara*, unde cercul preoțesc se opri-se. — Pr. N. T.

Între congresele internaționale, ce se întrunesc vara aceasta la Berlin, este și congresul *antialcoolicilor*, la care va par-ticipa și țara noastră România.

STIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 5 Iunie 1938, va predica părintele *Gh. Secaș*.

Poșta redacției

Pr. I. M. în F. V'a întreout altul.

Nr. 5861—1938.

Concurs

La liceul ortodox român „Avram Iancu” din Brad sunt vacante următoarele catedre:

Nr. catedrei	catedra
1.	2 Română (clasele cu soț)
2.	3 Română (clasele fără soț)
3.	6 Franceză
4.	7 Germană
5.	9 Geografie
6.	10 Filosofie-Drept
7.	11 Matematică
8.	14 Desemn
9.	16 Gimnastică.

Ceice doresc a ocupa vreuna din ele, își vor înainta cererile la Consiliul arhiepi-scopesc din Sibiu până la cel mai târziu 30 Iunie 1938. La cerere se va anexa în copie diploma de bacalaureat, diploma de licență, certificatul de absolvire al semina-rului pedagogic universitar, diploma de ca-pacitate și extrasul de botez.

Candidații trebuie să fie de religie or-todoxă, cu preferință absolvenți ai unei școale superioare de teologie.

Sibiu, din ședința secției școlare, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 17 Maiu 1938.

Consiliul arhiepiscopesc

demult. Dar evocarea ei, amintirea mamei adorate, va rămâne ca o mustrare perma-nentă, ca un îndemn stăruitor de regăsire a credinței din copilărie. Cea mai curată, cea mai sinceră, cea mai desăvârșită și mai odihnitoare credință, este, fără 'ndoială, credința mamei, credința din copilărie. În sufletul copilului e imprimată imaginea lui Dumnezeu în toată magnifică ei reali-tate. Copilul atinge prin curățenia sufletu-lui său cel mai înalt nivel haric. Nu tre-bue confundată această credință vie și sfântă a copilăriei noastre cu lipsa de di-scernământ, cu naivitatea adorabilă și in-finita candoare pe cari le găsim în conți-nutul sufletesc al celor nevârstnici. Afron-tul acesta care explică credința în Dum-nezeu la copil cu absența unei judecăți te-meinice, afon-t pe care-l poți ceti, fără prea mare dar divin, în ochii necredincio-sului, este pe de-a-ntregul gratuit. Copilul simte prezența lui Dumnezeu în el, trăește credința în Dumnezeu cu toate fibrele su-fletului său incandescent. Și asta e sufi-cient. El știe că Dumnezeu și-a găsit sălaș în sufletul său, ca să-l ocrotească și să-l ducă pe calea binelui. Trăește credința cu intensitatea pe care o pot atinge numai sfinții pe pământ. O trăește cu inima lui caldă și curată, nu cu mintea rece și sfi-dătoare. Dar pentru asta va putea să-mi dovedească vreodată cineva că adevărata credință implică cu necesitate și elemente

(24) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Căpâlna de sus**, cu filiile **Hidrița** și **Somostelnic**, din protopopiatul Târnavei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială: 30 jugăre ară-tor și fânaș.
3. Casă parohială.
4. Stola obișnuită.

Dealungul parohiei trece șoseaua ju-dețeană, iar gara se află la depărtare de 1 km (Bernadea).

Candidații vor înainta cererea de concurs cu toate documentele necesare, îm-preună cu autorizația de candidare dela P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc, oficiului pro-topopesc ortodox român al Târnavei în Dicioșanmărtin.

Candidații se vor prezenta în parohie la biserică în vreo Duminecă sau sărbă-toare cu știrea protopopului, unde vor servi și predica și vor face cunoștință cu poporul. Oficiul protopopesc ortodox român al Târ-navei în înțelegere cu consiliul parohial. Dicioșanmărtin, la 29 Mai 1938.

Gheorghe Oprean,
protopop.

Nr. 1592/1938 port.

(12) 1—1

Publicare de licitație

Subsemnatul șef portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 7288/1934 și Nr. G. II. 8766/1936 a Judecătoriei mixte Sibiu în fa-vorul reclamantului Petru Sbera, Tălmăcel reprez. prin avocatul Dr. E. Piso, Sibiu, contra lui..., pentru incasarea creanței de 4800 Lei — bani și accesorii se fixează termen de licitație pe 14 Iunie 1938 ora 5^{1/2} p. m., la fața locului în Tălmăcel Nr. 153, unde se vor vinde prin licitație pu-blică judiciară 1 scroafă, 2 cai și 1 căruță, în valoare de 5800 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea, care e de incasat, face 4800 Lei—bani capital, dobânzile cu 7% socotind din 15 Iunie 1934 iar speșele până acum stabilite de 1700 Lei—bani.

Intrucât mobilele cari ajung la lici-tație ar fi fost sechestrate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acopere-re, licitația prezentă este ordonată și în fa-vorul acestora în senzul art. XVI: 1908, §-ul 20.

Sibiu, la 28 Maiu 1938.

(ss) Dr. Klokner
șef-portărel

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

riguroase de control rațional? O, desigur nu. A crede înseamnă a da precădere inimii, a asculta de chemările inimii în primul rând. Or, acesta e cazul necontestat al co-pilului. El crede, chiar dacă nu poate ra-ționa mai adânc, fiindcă inima lui e plină de vâpae nestinsă, ea bate cu putere în fața misterului transcendent. La fel tre-bue să fie și inima noastră, a celor cari nu mai suntem copii, pentru a putea trăi credința în expresiunea ei cea mai supe-rioară. O inimă de copil. Așa ne-a spus Mântuitorul: Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci împărăția lui Dumnezeu este a unora ca aceștia... Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un prunc, nu va intra în ea... Una din cele mai frumoase rugăciuni cari au găsit un ecou profund în sufletul meu, în vremea când îmi năvă-deam destinul la Academia teologică „An-dreiană” din Sibiu — această pepinieră ortodoxă de preoți idealști — este urmă-toarea rugăciune a Sfântului Efreim Sirul: „Doamne și stăpânul vieții mele, duhul trândăviei și al desnădăjduirii, al iubirii de stăpânire și al grăirii deșarte nu mi-l da mie! Iar duhul curăției, al smereniei, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugei Tale! Așa Doamne, Împărate”... Rostită în penumbra altarului din capela mitropolitană, rugăciunea aceasta picura în inima mea multă mângăere, mă transfigura complet, aducea curată pace și lumină în

Nr. 485/1938 port.

(11) 1—1

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel pe lângă Tribu-nalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 11797/1934 și Nr. G. II. 3820/1938 a Judecătoriei mixte Sibiu, în fa-vorul reclamantului Dr. Eugen Piso Sibiu reprez. prin avocatul Dr. Ioan Fruma Sibiu pentru incasarea creanței de 5599 Lei — bani și accesorii se fixează termen de lici-tație pe 27 Iunie 1938, ora 3 d. m., în fața locului în Bradu Nr. 193 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 vacă și 2 viței, în valoare de 8000 lei.

Pretenziunea care e de incasat, face 5599 Lei — bani capital, dobânzile cu 6^{5/10}%, socotind din 29 Ianuarie 1937, iar speșele până acum stabilite de 1459 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la lici-tație ar fi fost sechestrate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în fa-vorul acestora, în senzul art. XLI: 1908 § 20.

Sibiu, la 25 Maiu 1938.

(ss) Baku, portărel

Nr. 79—1938

(25) 1—1

Publicație de licitație

Consiliul parohial ortodox român din Intorsura-Buzăului, județul Brașov, aduce la cunoștința publică, că în ziua de 25 Iunie a. c., ora 10 a. m., se va ține licitație la primăria comunei din loc referitor la exe-cutarea lucrărilor de tâmplărie, fierărie, geamuri și vopsitorie necesare la edificiul casei parohiale din această comună, în conformitate cu dispozițiunile cuprinse în în art. 88—110 din L. C. P.

Ofertele închise și sigilate împreună cu garanția de 10%, se vor înainta consi-liului parohial până în ziua licitației.

Supraoferte nu se primesc.

Valoarea lucrărilor după deviz este de lei 87.950.

Devizul și caetul de sarcini se pot consulta în fiecare zi la oficiul parohial.

Consiliul parohial:

Pr. George Neagoviciu Negoescu

Concurs

Pentru ocuparea postului al II-lea de cantor în parohia ortodoxă română Fel-dioara, protopopiatul Brașov, cu termin de 30 zile, dela prima apariție al acestui concurs în *Telegraful Român*.

Retribuții împreunate cu acest post:

1. 4 jugăre pământ, sesiune canto-rală, destinată prin reforma agrară pentru cântăreții bisericii, din averea veche a bisericii.
2. Stola obișnuită în parohie și fixată de adunarea protopopească și aprobată de Ven. Consiliu arhiepiscopesc.

Reflecții, cari posed diplomă de cantor dela cursul de cântăreți, se vor pre-zența Dumineca sau în sărbători la sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cân-tări și tipic.

Feldioara, la 21 Aprilie 1938.

Oficiul parohial ortodox român:

Elie Ioanoviciu
paroh

(21) 2—3

Nr. 125/1938

(17) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cân-tăreț bisericesc al parohiei Turcheș, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Tel. Român*.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar lunar dela biserică 1000 lei.
2. Venitele stolare obișnuite în parohie.
3. Locuință în fosta local al școa-lei confesionale.

La cererea de concurs se vor anexa:

- a) Extrasul din matricola botezăților;
- b) Certificatul ultimului an școlar;
- c) Diploma de cântăreț dela școala de cântăreți din Sibiu.

Se vor prefera cei cari vor putea instrui și conduce corul bisericesc.

Cei cari doresc să ocupe acest post, să înainteze cererile lor oficiului parohial ortodox român Turcheș, jud. Brașov, în termen, și să se prezinte la biserică pentru a-și arăta destoinicia.

Turcheș, 12 Maiu 1938.

Pr. Daniil Purcăroiu
președintele cons. parohial

Ad. Nr. 215—1938

(19) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Sântămăria-de-Piatră**, din proto-popiatul Hațeg, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat după cualificație.
2. Casă parohială și dependențe.
3. 11 jugăre pământ arător și fânaș ca sesiune parohială.
4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, împreună cu încuviințarea specială de candidare dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc și cele-lalte documente se vor înainta subsem-natului oficiu protopopesc în termenul indicat.

Concurenții, cu încuviințarea ofi-ciului protopopesc, se vor prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare spre a se face cunoscuți credincioșilor din parohie. Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Hațeg, 5 Maiu 1938.

Ieronim Ciocan
protopop

C. preoți să stea
în fruntea mișcării

Oastea Domnului

eglogele lui Virgiliu sunt simple și palide nimicuri. E deajuns dacă le vorbești de plopul dela poartă, de nucul cu umbră deasă din fundul grădinii, de pădurea dragă care freamătă și adie nostalgic și astăzi, de crucea din capul satului, de izvorul cu apă limpede și răcoritoare. E deajuns dacă le amintești, chiar și celor cari detestă efuziunile sentimentale, de bisericuța din deal, de cimitirul cu cruci de lemn, de toaca din vecernie. Sau dacă vrei, nu le mai aminti nimic din toate acestea. Dar amintește-le de mama lor. Amintirea mamei zgudue sufletul sec al celor indiferenți și apatici, îl face să vibreze înviorat și-l re-unește iarăși cu Dumnezeu. Amintirea ma-mei, care odată cu laptele care ni l-a dat din țâța ei, ne-a sădit în suflet o credință sănătoasă și robustă în Dumnezeu, este cel mai infalibil mijloc de redresare sufle-tească a acelora cari s'au abătut din dru-mul binecuvântat al Domnului. Da, amin-tirea mamei. Cufundarea sufletului în co-pilărie, reintegrarea noastră în copilărie. Fiindcă numai o mamă avem, numai o copilărie avem, numai un Dumnezeu avem... Eu o văd și astăzi pe mama. Desculță, cu mâni bătătorite, aplecată pe sapă în arșița soarelui. În ochii ei albaștri însă, mama mea purta seninul și albastrul cerului.

V. Sămărtinean